ВИШЕ ОД ВЕСТИ

Зрна & громаде

(ЈУН 2006)

(Француска трагикомедија.)

Случајно или не, управо у дану када је велики европски писац Петер Хандке палио ову свећу на српском Космету, у селу Ретимље код Ораховца, управник париског Комеди франсез (*Comedie Francaise*) извесни Марсел Бозоне одлучио је да са репертоара за 2007. годину скине његов комад Путовање у звучну земљу или Уметност питања. То је нова казна „негационистичком и просрпском" Хандкеу, овога пута „због једног цвета спуштеног на гроб Слободана Милошевића" (како рече Љуба Поповић), али и још једна иницијална каписла за антисрпску хистерију свих са списка добро познатих плаћених пропагандиста либерал-маоистичког интелектуалног „мејнстрима". Хандке, међутим, сада није остао сам. Педесетак истинских интелектуалних и уметничких величина европске Европе, почев од Елфриде Јелинек и Емира Кустурице, потписало је петицију подршке. Баш у време најжешћег притиска на Хандкеа у Француској, у Немачкој му је додељена награда „Хајнрих Хајне", једно од највећих књижевних признања на немачком говорном подручју.

„Хандке упорно као Хајнрих Хајне следи пут ка отвореној истини” и „без обзира на последице свој песнички поглед на свет супротставља јавном мнењу”, каже се у образложењу.

(Нумерологија.)

„Пошто сте ви, Срби, генетски и структурално склони теоријама завере, за разлику од нас, Хрвата, који радије остајемо у домену праксе, једина сте нам нада да ће наши аналитички налази негде бити схваћени озбиљно. Зато, ако немате ништа против, ово пуштамо у оптицај баш преко вас”, каже се у пропратном писму које смо добили електронском поштом са адресе једне државне институције у Хрватској. У прилогу је било писамце које ћемо, својим читаоцима на расуђивање, пренети у целини:

1) New York City има 11 слова.

2) Afghanistan има 11 слова.

3) Ramsin Yuseb (терористa који је још 1993. године пријетио да ће срушити „Близнакиње”) има 11 слова.

4) George W. Bush има 11 слова.

Ово би могло бити пука случајност, али, не брзајте, постаје занимљивије:

1) New York је била једанаеста савезна држава САД-а.

2) Први авион који се забио у Twin Towers је био лет број 11.

3) Лет 11 је имао 92 путника. 9 + 2 = 11.

4) У авиону на лету 77, који се такође забио у торњеве, било је 65 путника. 6 + 5 = 11.

5) Трагедија се догодила 11. рујна (септембра), или, како Американци кажу, 9/11. Дакле: 9 + 1 +1 = 11.

6) Датум трагедије (9/11) се поклапа са америчким бројем за хитне службе (911). Опет: 9 + 1 + 1 = 11.

Случајност? Наставите читати, па ћете можда промијенити мишљење.

1) Укупни број погинулих путника отетих авиона је 254. 2 + 5 + 4 = 11.

2) 11. рујна је 254. дан у години. Опет: 2 + 5 + 4 = 11.

3) Бомбашки напад у Мадриду се догодио 11. 3. 2004. Опет: 1 + 1 + 3 + 2 + 4 = 11.

4) Трагедија у Мадриду се догодила точно 911-ог дана након напада на „Близнакиње”.

Ту већ постаје јако чудно.

Најпознатији симбол САД, након звјездица и црта са заставе, јесте амерички орао. Стих који слиједи је преузет из *Кур'ана*, исламске свете књиге:

„Записано је да ће син Арабије пробудити страховитог Орла.

Љутњу Орла осјетит ће сви у земљама Алаха, и макар ће неки дрхтати у очају, други ће у нади говорити: љутња Орла је очистила земље Алаха и тамо је завладао мир."

То је стих 9.11 у *Кур'ану*.

Још увијек не вјерујете?

Пробајте ово (нас је шокирало). Отворите Microsoft Word и направите сљедеће:

1) Утипкајте Q33 NY. То је службени назив лета првог авиона који се забио у Twin Towers.

2) Зацрните их и повећајте фонт на 48.

3) Промијените фонт слова на *Windings.* Добићете:

✈▤▤☠✡

И? Шта рећи?

(Прах.)

Свети архијерејски сабор Српске православне цркве на свом мајском заседању 2006. усвојио је иницијативе да се прах српског научника и проналазача Николе Тесле, највећег неодгонетнутог генија XX века, сахрани на Светосавском платоу на Врачару, у Београду.

(Епоха.)

„Деведесете године прошлог века биле су у знаку најнижег општег моралног и образовног нивоа интелектуалног слоја Запада, што се мора имати у виду при ма којем озбиљнијем разматрању догађаја из тог времена", изјавио је Ноам Чомски, један од највећих живих интелектуалних ауторитета модерног света.

(Суштина.)

„Теорија о ‚сукобу цивилизација' програмски је лансирана да би се прикрила суштина: катастрофална разлика у благостању становника Земље. Светски конфликт најтачније

је одредити као напетост између ‚трећег света' и ‚златне милијарде'. Настојање да се све то прекрије димном завесом ‚слобода' и ‚права човека' нечасно је и апсурдно. Па безгранична ‚права човека' су управо оно што је већ постојало код нашег пећинског претка: њега ништа није ограничавало да од суседа не отме плен или да га не докусури тојагом", рекао је, поред осталог, нобеловац Александар Солжењицин у недавном интервјуу Виталију Третјакову, уреднику *Московских новости*.

(Мозак.)

Амерички дневник *Њујорк тајмс* објавио је недавно транскрипт телефонског разговора америчког председника Џорџа Буша и британског премијера Тонија Блера из 2003. године. Они се у разговору слажу да Ирак нема оружје за масовно уништење и да не постоје конкретне везе те земље са Ал Каидом. Стога је Буш предложио Блеру три могућности за напад на Ирак. Прва: да САД своје авионе типа „U-2" офарбају у боје УН, испровоцирају ирачку армију да пуца на њих и то искористе као повод за напад на ту земљу. Друга: да се нађе дезертер из ирачке војске који би пред камерама глобалних медија „признао" како Садам има оружје за масовно уништење и спреман је сваког часа да га употреби. Трећа: просто напасти Ирак без претходне резолуције УН и сагласности „међународне заједнице".

Живо нас занима шта ће о овоме у наредним истраживањима јавног мнења рећи америчке домаћице.

(Кауција.)

Израелска болница „Мокасед" у источном Јерусалиму задржала је више од два месеца једну од три бебе превремено порођене Арапкиње, грађанке Израела, док су мајка и две бебе отпуштене. Објашњено је да је реч о гаранцији да ће породица породиље платити

болничке рачуне. Болница је „била забринута да израелски Национални институт за осигурање неће покрити трошкове, јер је отац бебе становник палестинских територија”.

(Озбиљност.)

Истрагу о недавном нападу на српског младића Милисава Илинчића (19) у северном делу Косовске Митровице преузела је *Јединица за озбиљне злочине* Команде УНМИК-а, саопштено је у Приштини. Није објашњено која се јединица бави *неозбиљним злочинима* и по којем критеријуму озбиљности они бивају разврставани. По професионализму?

(Мирјана.)

Документарни филм *Мирјана*, представљен још половином априла, готово да је потпуно прећутан у српским политички коректним медијима (за разлику од антисрпског памфлета под насловом Грбавица). У филму је мајка проговорила о нечему о чему је тринаест дугих година ћутала. Те зиме, 28. децембра 1992, у њихову сеоску кућу на подручју Илијаша упали су муџахедини. Њену ћерку Мирјану, деветогодишњу девојчицу, пред њеним очима силовала су тројица. Након тога су по обема осули паљбу из аутоматског оружја. Мајка је, на своју несрећу, преживела.

(Некоректно.)

Више невладиних организација из Београда и Новог Сада известило је у протеклих месец дана „међународне инстанце” о даљем забрињавајућем порасту нетолеранције у српском друштву. Као доказ у прилог тој тврдњи цитирани су и изводи из *Прогласа сугрђанима педерима*
, дељеног у центру Београда 12-ог, 21-ог и 24-ог маја 2006, у предвечерњим сатима. Ево једног одломка из тог скандалозног текста:

„Стави ти ону ствар и у канализациони отвор, ако те то чини срећним. Твоја ствар. Размножавај се деобом, сеобом, мобом, како оћеш. На вољу ти. Чеши се чиме оћеш, где год те сврби. Али ако од тога почнеш да правиш идеологију и модел у који ћеш, разним условљавањима, утеривати моју децу, ако од тога направиш услов за лично напредовање у друштву, врата успешности и ‚вертикалне социјалне мобилизације’ – онда си ти, рођаче, мој прворазредни непријатељ и рат међу нама се не може избећи.”

(Ороченост.)

На најновијој веома запаженој изложби белгијског уметника Јана Фабра биле су изложене шницле, млевено месо и сланина. Изложба под називом „Храмови меса” одржана је у Музеју модерне уметности у Генту и трајала само три дана — док се уметничка дела нису усмрдела и почела да се распадају. Међу експонатима су били и капут направљен од шницли и шатор од сланине, са вређама за спавање од меса.

„Месо је врло еротичан материјал”, каже Фабр. „Велики део мог рада односи се на култ распадања и смрти.”

(Спасилац.)

„У филму *Преко ограде* осми пут спасавам свет”, изјавио је у Кану холивудска звезда Брус Вилис. **<**